

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/ aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A, zorgverzekeraar van X, fietser;

en

Partij B, WAM-verzekeraar van de auto, bestuurd door Y, automobilist.

Feitelijke gegevens

Op 30 augustus 2020 omstreeks 00:05 uur vond een verkeersongeval plaats op de (N505). X, (verder te noemen de fietser) reed vanaf de Sluisweg te Hoogkarspel vanaf de linkerkant het kruispunt op met de Drechterlandseweg (N505) te Hoogkarspel. De verzekerde van partij B reed op dat moment in een personenauto op de (N505) het kruispunt met de Sluisweg op, in de richting van Enkhuizen. Bij het oversteken van de rijbanen door de fietser heeft het ongeval plaatsgevonden waarbij de fietser door de auto is aangereden. De hoofdrijbaan betreft een N-weg en is buiten de bebouwde kom gelegen. Ter plaatse gold een maximumsnelheid van 80 km/ uur voor motorvoertuigen. Het kruispunt was voorzien van verkeerslichten en verlichting.

Deze foto is afkomstig uit het VOA rapport

Uit het PV bleek dat de fietser niet meer wist welke kleur licht het verkeerslicht uitstraalde op het moment dat hij het kruispunt overstak. Daarnaast blijkt uit het PV dat uit onderzoek van de verkeersspecialisten aannemelijk is dat de automobilist door groen licht reed. Dit beeld werd ondersteund door de verklaring van de getuige.

Stellingname van partijen

Partij A stelt zich op het standpunt dat niet vaststaat dat haar verzekerde een verkeersfout heeft begaan en is van mening dat partij B daarom 100% van de vordering moet voldoen. Partij A beroept zich op de conclusie uit het VOA rapport waarin staat dat één van partijen vermoedelijk het rode verkeerslicht heeft genegeerd. Voorts betoogt partij A dat niet is vastgesteld welke partij dit is geweest.

Partij A stelt dat partij B op grond van het convenant met overtuigend bewijs dient te komen dat de zwakke verkeersdeelnemer, i.c. de fietser een verkeersfout heeft gemaakt. Partij A concludeert tenslotte dat er geen bewijs is dat de fietser door rood is gereden. De gemotoriseerde verkeersdeelnemer dient dit bewijs te leveren, waarin zij volgens partij A niet is geslaagd en refereert aan de uitspraken van de geschillencommissie (17 GRZ 01 en 19 GRZ 02) waarin dit wordt bevestigd.

Partij B is van mening dat deze kwestie dient te worden afgewikkeld op basis van een vergoeding van 45% omdat het ongeval mede te wijten is aan fouten van de fietser, verzekerde van partij A. Volgens partij B staat tegenover de lezing van verzekerde en de getuigen slechts de verklaring van de fietser die te kennen geeft niet meer te weten welke kleur het verkeerslicht uitstraalde op het moment dat hij het kruispunt overstak. Dit impliceert dat de fietser de lezing van de verzekerde van partij B niet actief tegenspreekt. Voorts is partij B van mening dat het door groen licht rijden voldoende is aangetoond. Nu er sprake is van kruisende verkeersstromen die haaks op elkaar staan kan het volgens partij B niet zo zijn dat beide partijen gelijktijdig groen licht hebben gehad. Partij B concludeert daarom dat de fietser door rood heeft gereden. Ook geeft partij B aan dat in het onwaarschijnlijke geval dat beide wel groen licht hadden, de automobilist op een voorrangsweg reed. Ook die situatie brengt mee dat de fietser nog steeds een voorrangsfout heeft gemaakt.

Voorts stelt partij B zich op het standpunt dat vanwege het alcoholgebruik van de verzekerde van partij A, hem een verwijt kan worden gemaakt. Partij B stelt dat de fietser onder invloed was van meer dan de toegestane hoeveelheid alcohol omdat hij heeft verklaard voor het ongeval 10 tot 15 glazen alcohol te hebben gedronken. Partij A stelt dat de fietser na het drinken van de alcoholische dranken reeds een afstand van 5 kilometer heeft afgelegd tot de locatie van het ongeval. Dit neemt volgens partij B niet weg dat de afgelegde afstand in samenhang met de daarmee gemoeide tijd onvoldoende zou zijn om de invloed van de hoeveelheid alcohol ongedaan te maken.

Partij B concludeert dat het alcoholpromillage ver boven de wettelijk toegestane limiet ligt. Tot slot wijst partij B nog op het ervaringsfeit dat alcoholgebruik het reactie- en waarnemingsvermogen en voertuigcontrole beïnvloedt. Partij B wijst aansluitend nog op de omkeringsregel op grond waarvan het causaal verband tussen het gebruik van alcohol en het ongeval kan worden aangenomen, zoals genoemd in het vonnis van de rechtbank Amsterdam van 4 december 2014, ECLI:NL:RBAMS:2014:8085.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich ontvankelijk het geschil in behandeling te nemen.

De commissie overweegt dat, hoewel niet meer precies is te achterhalen hoe het verkeersongeval gebeurd is, naast de bestuurder ook de inzittende heeft verklaard dat de automobilist door groen heeft gereden. Dit werd vervolgens nog eens bevestigd door een onafhankelijke getuige. Dit maakt voor de commissie dat met een voldoende mate van zekerheid kan worden vastgesteld dat de automobilist door groen reed en de fietser door rood. De commissie overweegt dat in de uitspraken (17 GRZ 01 en 19 GRZ 02) is bevestigd dat de WA-verzekeraar moet aantonen dat de zwakke verkeersdeelnemer een verkeersfout heeft gemaakt.

De commissie oordeelt echter dat aan de hand van de overgelegde stukken, ook de fietser fouten heeft gemaakt. Naast het negeren van het rode verkeerslicht was ook sprake van alcoholgebruik. Hoewel er geen alcoholtest is gedaan, blijkt uit het Proces-Verbaal dat de fietser heeft verklaard dat hij 10 tot 15 glazen

alcohol heeft gedronken voordat het ongeval plaatsvond. De commissie overweegt dat de alcoholconsumptie invloed heeft op het reactie- en waarnemingsvermogen en het daarom aannemelijk is dat dit heeft bijgedragen aan het ontstaan van het ongeval.

Nu de commissie reeds heeft vastgesteld dat ook de fietser fouten heeft gemaakt komt de commissie niet meer toe aan het door partij B aangehaalde vonnis van de Rechtbank Amsterdam.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B daarom gehouden is 45% van de vordering van partij A te voldoen.

Aldus beslist op 31 augustus 2023 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. drs. N.J.E.G. Cremers en mr. H.C. van der Plas en mr. J.G.R. de Jongh, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. A. Hogenesch, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. A. Hogenesch
secretaris